

BABYCONSULENT HELPT OUDERS HUN KIND TE BEGRIJPEN

Ouders van baby's die overmatig huilen, onrustig zijn of slaapproblemen hebben, kunnen terecht bij de babyconsulent. Deze hulpverlener leert ouders te kijken naar hun kind. “Wie de lichaamstaal van zijn baby begrijpt, krijgt vertrouwen in zichzelf als ouder.”

“Na de geboorte ontdekken veel ouders dat een baby krijgen en opvoeden soms anders is dan ze hadden gedacht”, vertelt babyconsulent Hanneke van den Brink. „Vooraf lezen ze veel over ouderschap en opvoeding. Als ze die kennis gaan toepassen, blijkt dat baby en theorie niet altijd overeenkomen.”

Daarmee beginnen volgens Van den Brink vaak de problemen en steekt bij ouders de onzekerheid de kop op. „Ouders van nu, maar vooral moeders, stellen hoge eisen aan zichzelf. Ze willen of moeten na de bevalling snel weer aan het werk en hopen daarom dat hun baby vlot een ritme krijgt. Als dat niet het geval is, zakt de moed hen in de schoenen.”

In haar werk als kinderverpleegkundige ontmoette Van den Brink veel jonge ouders. “De zorg is de afgelopen twintig jaar flink veranderd. Zo wordt er gestreefd naar een korte opnametijd in het ziekenhuis, waardoor er weinig ruimte is voor begeleiding. Zodra een kind uit het ziekenhuis is ontslagen, staan de ouders er alleen voor. Terwijl hun baby nog moet herstellen en ze zoveel vragen hebben.”

Dat gold ook voor de ouders van de drie weken oude Christopher. Het jongetje kwam vier weken te vroeg ter wereld, had een klomp- en hakvoetje, overstrekte zich veel en moest twee weken in het ziekenhuis blijven omdat hij niet voldoende kon drinken. “In het ziekenhuis zijn we goed begeleid”, vertelt vader Daan Vlaskamp, “maar we hadden nog veel vragen voor na de ziekenhuisperiode.”

Verpleegkundigen adviseerden de ouders contact op te nemen met een babyconsulent. “Zij leert ons nu technieken van babymassage waarmee we Christopher extra aandacht kunnen geven, het overstrekken verminderen en ook het hakvoetje stimuleren zich te herstellen.”

ZUIGELING

Babyconsulenten (verpleegkundigen die gespecialiseerd zijn in het begeleiden van zuigelingen en hun ouders) gebruiken babymassage, maar ook haptonomie, om ouders te leren de signalen van hun baby beter te herkennen. “Lichaamstaal is dé manier voor een zuigeling om te communiceren. Wil je je baby begrijpen, dan moet je leren naar hem te kijken”, legt Van den Brink uit.

“Wie adequaat reageert op de lichaamstaal van zijn kind, zorgt ervoor dat die zich veilig kan hechten. Bovendien geeft het ouders zelfvertrouwen.” Het is belangrijk signalen van vermoeidheid niet over het hoofd te zien, zoals gapen of onrustig worden. Soms missen ouders die of interpreteren ze verkeerd. Met als gevolg: een van moeheid huilende baby en ongeruste ouders.

“Hun eigen lichaamstaal is trouwens net zo belangrijk voor het welbevinden van een baby. Die voelt vlekkeloos aan hoe zijn moeder zich voelt”, zegt Van den Brink. Sommige ouders houden onbewust en onbedoeld met hun eigen gedrag het overmatige huilen van hun baby in stand, constateert ze.

Tot dat besef kwam ook de jonge moeder Loes Jacobs die door Van den Brink wordt begeleid. Ze wil haar echte naam niet noemen omdat ze nog maar moeilijk kan accepteren dat het bij haar zover kwam. Ze dreigde zelfs overspannen te raken door het huilgedrag van haar dochter.

“Ik kon niet van haar genieten. Vanaf de geboorte krijste ze net zolang tot ze rood, soms zelfs blauw aanliep. Het was paniek alom in ons gezin. Ook als ze niet huilde, hoorde ik haar tekeergaan in mijn hoofd. Ik kon er soms niet meer tegen. Mijn vriend moest dan thuisblijven van zijn werk om voor haar te zorgen. In die periode heb ik veel gehuild, wat ook bij haar doorwerkte.”

Het gezin zocht hulp, maar vond geen oplossing. “Iedereen wist wat we moesten doen, niemand kon ons helpen. De huisarts en het consultatiebureau gaven tegenstrijdige adviezen.” Op advies van de kinderarts verbleef de baby vijf dagen in het ziekenhuis om de negatieve spiraal te doorbreken.

DEELS

Dat lukte deels. Het meisje huilde daar minder en sliep goed. Maar weer thuis bleken de problemen niet te zijn verdwenen. Ze schakelden uiteindelijk babyconsulent Van den Brink in. Zij observeerde de jonge moeder in de omgang met haar baby en concludeerde dat ze zich wel erg strikt hield aan het principe van rust en regelmaat. “Ik had gelezen dat een ritme van wakker worden, verschonen, voeden, samen spelen, even in de box en weer slapen erg goed was. Daarom legde ik haar als ze tijdens het spelen moe werd nog even in de box. Pas toen Hanneke vroeg waarom ik haar niet naar bed bracht als ze in haar ogen wreef, besepte ik dat ik niet op de signalen van mijn kind lette.”

De babyconsulent vermoedde ook een lichamelijke oorzaak van het huilgedrag en adviseerde de ouders om hun dochter te laten onderzoeken door een osteopaat. Daar bleek dat de wervelkolom van de baby tijdens de bevalling onder druk had gestaan, waardoor het meisje bij bepaalde bewegingen en houdingen pijn had. Behandelingen door de therapeut gaven weldra verlichting. Inmiddels is ze geen huilbaby meer.

Jacobs: “Ik was het vertrouwen in mezelf als moeder volledig kwijtgeraakt. Mijn huisarts noemde me een onervaren moeder met een kind dat heus wel te troosten was, terwijl ik wist dat er echt iets mis was. Hanneke heeft me geleerd naar mijn kind te kijken en mijn gevoel te volgen. Sinds ik dat doe, geniet ik pas van haar.”

Meer informatie: www.bebibalansa.nl.

© 2007 Mandy Pijl